

РЕШЕНИЕ

№ 380

гр. Пловдив, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Ат. Добрева

Членове: Станислава Б. Бозева
Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Даниела Пл. Дойчева
в присъствието на прокурора Чавдар П. Грошев
като разгледа докладваното от Момчил Ал. Найденов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235300601525 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК

С Присъда № 106 от 10.05.2023г. по НОХД № 368 по описа за 2023г. на Районен съд – Пловдив, 3 н.с., подсъдимият ПОДСЪДИМИЯТ В. В. К. - е признат за ВИНОВЕН в това, че на 29.10.2022 г. в гр.П., без надлежно разрешително, е държал високорискови наркотични вещества както следва: марихуана, с нето тегло 0.488 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол – 17.71% ТХК на стойност 2.93лв., марихуана с нето тегло 0,857гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол - 18.83 тегловни % ТХК на стойност 5.14лв. и марихуана, с нето тегло 6,948гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол - 16.38 тегловни № ТХК на стойност 41.69 лева, всички наркотични вещества на обща стойност 49.76 лв. съгласно Приложение № 2 към член единствен на Постановление № 23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, като случаят е маловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3 т. 1 от НК, вр. с чл. 58А, ал. 5 от НК, вр. чл. 78А ал. 1 от НК е ОСВОБОДЕН ОТ НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ, като му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева/ и на основание чл. 304 от НПК е ОПРАВДАН по първоначално

повдигнатото обвинение по чл. 354а ал. 3 т. 1 от НК.

Със същата Присъда веществените доказателства - остатък от наркотично вещество, изпратено на съхранение В ЦМУ, на основание чл. 354а, ал. 6 от НК е ОТНЕТ в полза на Държавата, като следва да се унищожат по предвидения в закона ред.

Също на основание чл. 189 ал. 3 от НПК подсъдимия В. В. К. е осъден да заплати по сметка на ОДМВР – Пловдив сумата от 130.29 лева /сто и тридесет лева и двадесет и девет стотинки/, направени в хода на досъдебното производство разноски по делото.

Срещу постановената присъда № 106/10.05.2023г. постановена по НОХД № 368/2023г. по описа на Районен съд – Пловдив е постъпил и протест от прокурор при РП – Пловдив, в който посочва, че присъдата е незаконосъобразна, постановена при нарушение на материалния закон. Взема становище, че неправилно случаят е определен като маловажен такъв по смисъла на чл.93, т.9 от НК, като сочи, че е пренебрегната високата степен на обществена опасност на извършеното от Карабашев деяние. В този смисъл се позовава на стойността и различните видове на установеното наркотично вещество, както и коментира данните за личността на дееца. Предлага съдът да отмени присъда № 106/10.05.2023г. постановена по НОХД № 368/2023г. по описа на Районен съд – Пловдив и да признае подсъдимия К. по съответно повдигнатото му пред първата инстанция обвинение по чл. 354а ал. 3 т. 1 от НК. Постъпило е допълнително изложение от прокурора, след изготвяне мотивите, с което се повтарят съображенията в протеста и отново се предлага съдът да отмени присъда № 106/10.05.2023г. постановена по НОХД № 368/2023г. по описа на Районен съд – Пловдив и да признае подсъдимия К. по съответно повдигнатото му пред първата инстанция обвинение по чл.354а ал. 3 т. 1 от НК.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Пловдив поддържа протеста на изложените в същия основания, като още се позовава на промяна установените в постановлението на МС цени на наркотичните вещества, различната концентрация на последното наркотично вещество, което показва, че подсъдимият се е снабдявал със същото от различни места, както и това, че широката разпространеност на деянието води до извод за по-голяма обществена опасност. Също предлага присъдата на РС-Пловдив да бъде отменена, като настоящият състав на съда приеме, че се касае за деяние по чл.354а ал. 3 т. 1 от НК.

Защитникът на подсъдимия - адвокат М. предлага съдът да потвърди първоинстанционната присъда, която определя като правилна и добре мотивирана. Соочи, че съдът е съобразил не само ниската стойност на веществото, както и че е неоснователно твърдението на прокурора, че подсъдимият се е снабдявал със същото от различни места, още и доводите относно разпространеността на деянието. Поддържа, че условната присъда би се явила твърде тежко наказание, като предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде потвърден.

Подсъдимият К. сочи,че съжالياва за деянието си, от онзи момент е

спрял да пуши, иска да се поправи и да има възможност да започне нова работа.

В последната си дума заявява, че иска от съда да приеме случая за маловажен, за да може да продължи бъдещето си нормално.

Съдът в настоящия състав, след като прецени наличните по делото доказателства и обсъди доводите във въззивната жалба, съображенията на страните в съдебно заседание, а и сам служебно провери правилността на атакувания акт по реда на чл.314 от НПК, независимо от основанията, посочени от страните, намери следното:

Въззивната жалба и въззивният протест са процесуално ДОПУСТИМИ – подадени в срок, при наличие на правен интерес от правоимащо лице по смисъла на чл.318 от НПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдебното следствие пред първата инстанция е протекло като съкратено такова при условията на чл. 371, т.2 от НПК.

Решението за предварително изслушване на страните е взето от съда по изрично искане на подсъдимия, направено в разпоредително заседание.

Подсъдимият е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тяхното установяване. Преди да постанови определението си по чл. 372, ал.4 от НПК, съдът е разяснил на подсъдимия правата му по чл. 371 от НПК и го е уведомил, че съответните доказателства от досъдебното производство и направеното самопризнание ще се ползват при съставяне на присъдата, така както го задължава императивната норма на чл. 372, ал.1 от НПК.

Въз основа на нарочното изявление на подсъдимия, съдът по реда на ал.4 от НПК е установил, че самопризнанието се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства и с определение е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Районен съд – Пловдив е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият В. В. К. е роден на ***** год. в гр. П., живущ в гр. П, със средно образование, неженен, неосъждан, ЕГН *****.

На 29.10.2022г. свидетелите Ив. Б.и А. М.- полицейските служители при 04 РУ – ОДМВР - Пловдив изпълнявали служебните си задължения като автопатрул за времето от 19.00ч. на 29.10.2022г. до 07.00ч. на 30.10.2022г.

Около 22.30ч. в гр. П., на ул. С., до № **, полицейските служители видели четири лица, които стоели на пейка пред църквата „Св. Богородица“. При вида на полицейските служители, обв. К. пуснал в краката си метална кутия съдържаща зелено-кафява листна маса – марихуана и кожен кейс за цигари, в който държал полиетиленово пликче съдържащо марихуана. Полицейските служители запазили местопроизшествието до идването на

ДОГ. На място бил извършен оглед на местопроизшествие и било образувано настоящото производство. С протокола за оглед, като ВД, били иззети и металната кутия и полиетиленовият плик, съдържащи марихуна, изхвърленото от обв. К.. Последния бил задържан по ЗМВР за срок до 24ч. в арестните помещения на 04 РУ. В последствие в жилището обитавано от обв. К. намиращо се в гр. П., ул. К.Р.№ *****било извършено претърсване и изземване в условията на неотложност.

В хода на проведеното претърсване бил намерен и иззет 1бр. стъклено бурканче с черна капачка и етикет с надпис „маслинова паста“, съдържащ суха, зелена тревиста маса – марихуана. Впоследствие с Разпореждане № 6715/30.10.2022г. на ПРС, извършеното претърсване е одобрено.

При съобразяване на горното настоящият състав на съда намира, че правилно първоинстанционният съд правилно е преценил, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства по смисъла на чл.372,а л.4 от НПК.

В този смисъл основателно са посочени показанията на свидетелите Ив. Б.и А. М., от които се установява, че в сочените време и място подсъдимият е държал описаните наркотични вещества.

Също правилно съдът се е позовал на изготвената по досъдебното производство химическа експертиза – Протокол № 2129/30.10.2022г. се установява, че иззетите при огледа на местопроизшествие вещества държани от обв. К. представляват съответно: марихуана с нето тегло 0.488гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 17.71 тегловни % на стойност 2.93лв /обект №3/; марихуана с нето тегло 0.857гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 18.83 тегловни % на стойност 5.14лв /обект №4/ и марихуана с нето тегло 6.948гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 16.38 тегловни % на стойност 41.69лв /обект № 5/; Общата стойност на наркотичните вещества, определена съгласно приложение № 2 от Постановление № 23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството са на 49.76лв.

Предвид това следва се сподели заключението на първоинстанционният съд относно това, че посочените доказателствени материали не се съдържат съществени противоречия и те еднопосочно и безпротиворечиво установяват фактическата обстановка, изложена в обстоятелствената част на обвинителния акт и призната от подсъдимия.

При пълната служебна проверка на присъдата, въззивният съд намира, че по отношение на оценъчната дейност на първоинстанционния съд не се констатираха логически грешки и волята му е обективизирана ясно, което позволява проверка на изведените фактически констатации.

Ето защо при правилно изградена фактическа обстановка, първостепенният съд напълно обосновано е приел, че ПОДСЪДИМИЯТ В. В. К. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.354а, ал.5 вр. с ал. 3, т.1 от НК – за това, че на *****г. в гр. П., без

надлежно разрешително, е държал високорискови наркотични вещества както следва: марихуана, с нето тегло 0.488гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабиол – 17.71% ТХК на стойност 2.93лв., ,марихуана с нето тегло 0,857гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабиол - 18.83 тегловни % ТХК на стойност 5.14лв. и марихуана, с нето тегло 6,948гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабиол - 16.38 тегловни % ТХК на стойност 41.69 лева, всички наркотични вещества на обща стойност 49.76лв. съгласно Приложение № 2 към член единствен на Постановление № 23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, съответно – на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по първоначално повдигнатото обвинение по чл. 354а ал. 3 т. 1 от НК.

Безспорно е правилно посоченото, че с упражняваната фактическа власт върху инкриминираното вещество подсъдимият е реализирал държането като форма на изпълнително деяние на престъплението. Основателно е също така становището, че по делото не са събрани доказателства, а не са и изложени твърдения от подсъдимият същият да е имал надлежно разрешително за упражняваната фактическа власт върху наркотичното вещество.

Правилно още е заключението на проверявания съд относно това, че деянието е извършено с пряк умисъл като форма на вината, доколкото от изричните заявеното на подсъдимия е видно, че той е знаел, че както самия факт на държане на наркотичното вещество, така и противоправния характер на последното.

Предвид това и доколкото горните изводи на РС-Пловдив не са предмет на спор между страните, в случая особено внимание следва да се обърне на единствено оспореното от прокурора заключение на съда, а именно – че деянието представлява маловажен случай на престъпление по чл. 354а, ал.5, вр. ал.3, т.1 НК. Относно последното, първоинстанционният съд е проявил далеч по-голяма изчерпателност в мотивирането на съдебния си акт, като е изложил подробна аргументация относно това, защо намира конкретния случай за маловажен такъв.

В този смисъл на първо място съвсем правилно е посочено, че съгласно трайната практика на ВКС преценката за "маловажност" на случая е винаги конкретна и комплексна, изводима е от установените по делото факти и тяхната относимост към общите положения, разписани в нормата на чл. 93, т. 9 от НК, като от значение са конкретния механизъм на осъществяване на деянието, вида и стойността на предмета му, на вредните последици, данните за личността на дееца и другите смекчаващи отговорността обстоятелства, като всичко това следва да сочи на по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайната за престъпленията от този вид. Следва още да се сподели и становището, че количеството и стойността на предмета на престъплението са от съществено значение, но те не са единствения фактор, при извършване на дължимата преценка за степента на обществената опасност и моралната укоримост на извършеното. В този смисъл първоинстанционният съд е посочил практика, която безспорно е относима.

Прилагайки горните общи положения към конкретиката на разглеждания казус, РС-Пловдив на първо място правилно е посочил, че в случая се касае за малко като грамаж и стойност наркотично вещество. В този смисъл съдът е изложил обширна съдебна практика, в която ВКС е счел, че е налице маловажен случай на престъпление по чл. 354а НК при далеч по-високи установени стойности на наркотично вещество, която практика не е необходимо да бъде повтаряна. Настоящият състав на съда споделя последния извод на РС-Пловдив, а именно – че се касае малко като грамаж и стойност наркотично вещество, но следва да се обърне внимание, че водещо основание за едно подобно заключение не може да бъде механичното отнасяне към стойности на наркотични вещества, предмет на други съдби актове. В случая от значение е това, че установеното количество, съответно - обща стойност 49.76 лева е очевидно незначителна при съпоставянето и с обективен критерий за стойност, какъвто съставлява размера на минималната работна заплата за страната към момента на деянието.

На следващо място - може да бъде споделен и посоченото от РС-Пловдив относно това, че съгласно трайната съдебна практика - законът не прави разграничение между различните видове високорискови наркотични вещества и не изключва априори маловажността на случая за нито един от тях щом са налице законовите предпоставки затова. Въпреки това, в така посоченото от първоинстанционният съд следва да бъде внесено уточнението, че в настоящия казус не се установява държане на различните видове високорискови наркотични вещества от подсъдимия, а единствено държане на три различни обекта от едно такова – марихуана, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол, като различие се констатира единствено в процентното съдържание на този активен компонент в отделните обекти, а именно – 17.71 теглови % ТХК, 18.83 тегловни % ТХК и 16.38 тегловни % ТХК.

Правилно са отчетени и останалите специфични за деянието и дееца обстоятелства, а именно – липсата на данни за това наркотичното вещество да е държано с цел различна от личната му употреба, ниската степен на обществена опасност на дееца, който е с добри характеристични данни – неосъждан, полагащ общественополезен труд, процесуалното му поведение, изразяващо се в признание на вината още на фазата на досъдебното производство и указаното съдействие за разкриване на обективната истина, не на последно място – изразеното съжаление и разкаяние, които действително се констатира.

Всички горепосочени специфики на деянието и личността на подсъдимия, разгледани както по отделно, така и в тяхната съвкупност, водят настоящия състав на съда също до извод, че настоящото престъпление съставлява маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9 от НК, доколкото гореописаните многобройни смекчаващи обстоятелства налагат заключение за това, че извършеното престъпление представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК.

Във връзка със становището на прокурора следва да се посочи, че единствено обстоятелството, че се касае за три различни обекта от едно и също наркотично вещество, с обща ниска стойност, не е от такова качество, позволяващо да се направи извод в обратен смисъл на вече предложения.

Също неоснователно е становището на прокурора, че различната концентрация на наркотично вещество в отделните обекти показва, че подсъдимият се е снабдявал със същото от различни места. Следва да се отбележи, че единствено от различната концентрация на активен компонент тетраhydroканабинол в трите отделни обекта по никакъв начин не следва логически единствената възможност, че те са закупвани от различни места, по различно време и др. подобни. Последното в най-добрия случай е само едно житейско предположение, което не може да бъде правено спрямо обвиняемия в наказателното производство.

Също недопустимо е в тежест на подсъдимия да се съобразяват промени в Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството след датата на инкриминираното деяние.

След като е установил, че подсъдимият К. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.354а, ал.5 вр. с ал. 3, т.1 от НК, първоинстанционният съд е счел, че са налице условията за освобождаването му от наказателна отговорност по реда на чл. 78 А, ал.1 НК. Същият извод се явява правилен, доколкото подсъдимият е пълнолетен, предвиденото наказание за деянието по чл.354А, ал.5, вр с ал.3, т.1 от НК е глоба да хиляда лева, К. не е осъждан за престъпление от общ характер, не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на Глава VIII, Раздел IV от НК, посредством деянието не са причинени съставомерни имуществени вреди, подлежащи на възстановяване, както и не са налице предвидените в чл.78а, ал.7 от НК изключения от приложното поле на чл.78А, ал.1 от НК

При определяне размера на наказанието глоба първоинстанционният съд правилно е отчел нормата на чл.78а, ал.5 от НК, както и това, че с чл.354А, ал.5, вр с ал.3, т.1 от НК законодателят е предвидил за процесното деяние наказание глоба до хиляда лева, поради което и законосъобразно е определил и наложил административно наказание глоба в размер на 1000 лева.

При произнасянето си относно веществените доказателства РС-Пловдив правилно е приложил нормата на чл.354а, ал. 6 от НК, като е отнел в полза на Държавата остатък от наркотично вещество, изпратено на съхранение в ЦМУ, което следва да се унищожат по предвидения в закона ред.

Също с оглед произнасянето си по въпроса за вината, правилно е заключението на РС-Пловдив за това, че на основание чл. 189 ал. 3 от НПК подсъдимият В. В. К. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОДМВР – Пловдив сумата от 130.29 лева - направени в хода на досъдебното производство разноски по делото.

Ето защо, при цялостната служебна проверка на атакуваната присъда,

съдът в настоящия си състав не откри основания за нейното изменение или отмяна.

Ето защо и на основание чл.334, т.6, вр. чл.338 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 106 от 10.05.2023г. по НОХД № 368 по описа за 2023г. на Районен съд – Пловдив, 3 н.с..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Да се изпрати съобщение по чл.340, ал.2 от НПК до страните за изготвеното решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____